

Gimnastyka ręki – ćwiczenia grafomotoryczne

Część druga

Inicjały

Ciekawą metodą, która może uprzyjemnić dzieciom naukę poprawnego pisania i pomóc w osiągnięciu kontroli nad ręką, może być wykonanie ozdobnych inicjałów. Zadanie może zostać odebrane bardziej jako praca plastyczna niż ćwiczenie kaligrafii, a skłoni dzieci nie tylko do starannego odwzorowania kształtu litery, ale także do ozdobienia go w sposób możliwie atrakcyjny wizualnie, a co za tym idzie – precyzyjny. Przed przeprowadzeniem ćwiczenia warto pokazać dzieciom reprodukcje ozdobnych średniowiecznych inicjałów, by uświadomić im jak trudne, a zarazem twórcze i interesujące stoi przed nimi zadanie. Podobny efekt uzyskać można, ukazując dzieciom możliwości kaligrafii. Dla większości z nich pismo odręczne to wyłącznie to, z czym spotykają się na lekcjach i mogą nie zdawać sobie sprawy, że może być ono podniesione do rangi sztuki. Danie dzieciom do ręki stalówek z obsadką (egzotyka takiego urządzenia może być tu dodatkowym atutem) czy też specjalnych piór do kaligrafii zaopatrzonych w szeroką stalówkę może być ciekawą odmianą od jednolicie piszącego długopisu, a eksperymentowanie z ich możliwościami może nie tylko spowodować, że poprawi się sprawność pisania, lecz także, że zwiększy się zainteresowanie samą czynnością.

Nie tylko szlaczki

Warto pamiętać, że w przygotowaniu ręki do pisania czy też wyćwiczeniu ręki, która z pisaniem sobie nie radzi pomagają nie tylko ćwiczenia polegające na wykonaniu samej tej czynności. Równie przydatne jest wszystko to, co w podobnym stopniu, choć nieraz w zupełnie inny sposób, pobudza do działania potrzebne podczas pisania grupy mięśni, a także odpowiadające im obszary mózgu. Do czynności tego typu należą przede wszystkim wszelkiego rodzaju prace plastyczne – związane zarówno z malowaniem czy rysowaniem, jak i lepieniem z różnorodnych materiałów – plasteliny, modeliny, gliny, masy papierowej czy solnej. Istotną kwestią jest właśnie różnorodność, gdyż każdy z nich wymaga nieco innej techniki, a co z a tym idzie - sprawia, że uczeń lepiej poznaje swoje ręce i uczy się je kontrolować. Ciekawym pomysłem na zabawę może być pisanie na czymś, co udawać ma glinianą tabliczkę pokrytą woskiem. Wystarczy kawałek drewna, na którym rozetrzemy

plastelinę. Zadaniem dziecka jest pisanie na niej lub rysowanie tak wyraźnie, jak tylko potrafi. Ćwiczenia muszą być dla dziecka ciekawe, gdyż w przeciwnym razie nie będzie ono skłonne się w nie angażować i nie przyniosą one skutku. Pisanie odręczne zwykle przegrywa z komputerem, gdyż jest trudniejsze i mniej ciekawe. Jeżeli dzieci dadzą się przekonać, że nie zawsze musi tak być, z chęcią wykonują ćwiczenia.

Źródło: N. Minge, *Gimnastyka ręki*, [w:] *Głos Pedagogiczny*, nr 49, s. 17-18.